

Nieuwe Bijbelvertaling

Herziene Statenvertaling

Dag 1^{BS} Psalm 34:1-23.

God reageert op ons gebed

1 Van David, toen hij zich aan het hof van Abimelech als een krankzinnige voordeed en pas wegging toen deze hem verjoeg.

2 De HEER wil ik prijzen, elk uur van de dag, mijn mond is altijd vol van zijn lof.

3 Laat mijn leven een loflied zijn voor de HEER, de nederigen zullen het met vreugde horen.

4 Roem met mij de grootheid van de HEER, sluit u aan om zijn naam te verheffen.

5 Ik zocht de HEER en hij gaf antwoord, hij heeft mij van alle angst bevrijd.

6 Wie naar hem opzien, stralen van vreugde, schaamte zal hun gezicht niet kleuren.

7 In mijn verdrukking riep ik tot de HEER, hij heeft geluisterd en mij uit de nood gered.

8 De engel van de HEER waakt over wie hem vrezen, en bevrijdt hen.

9 Proef, en geniet de goedheid van de HEER, gelukkig de mens die bij hem schuilt.

10 Vromen, heb ontzag voor de HEER: wie hem vreest lijdt geen gebrek.

11 Jonge leeuwen lopen hongerig rond, wie de HEER zoekt, ontbreekt het aan niets.

12 Kom, kinderen, luister naar mij, ik leer je ontzag voor de HEER.

13 Hebben jullie het leven lief, wil je goede jaren genieten?

14 Behoed dan je tong voor het kwaad, je lippen voor woorden van bedrog.

15 Mijd het kwade, doe wat goed is, streef naar vrede, jaag die na.

16 Het oog van de HEER rust op de rechtvaardigen, zijn oor luistert naar hun hulpgeroep.

17 Toornig ziet de HEER wie kwaad doen aan, hij wist hun namen op aarde uit.

18 De HEER hoort de kreten van de rechtvaardigen, hij bevrijdt hen uit de nood,

19 gebroken mensen is de HEER nabij, hij redt wie zwaar wordt getroffen.

20 Al blijft de rechtvaardige niets bespaard, de HEER zal hem steeds weer bevrijden.

21 Hij waakt zelfs over zijn beenderen, niet één ervan wordt verbrijzeld.

22 Een slecht mens komt om door eigen kwaad, wie een rechtvaardige haat zal boeten,

23 de HEER redt het leven van zijn dienaren, nooit zal boeten wie schuilt bij hem.

1 Een psalm van David; toen hij zijn gezicht had vertrokken bij Abimelech, die hem verdreef, zodat hij *ervandoor* ging.

2 Ik zal de HEERE te allen tijde loven, *aleph* Zijn lof zal voortdurend in mijn mond zijn.

3 Mijn ziel zal zich beroemen in de HEERE; *beth* de zachtmoedigen zullen het horen en verblijd zijn.

4 Maak de HEERE met mij groot, *gimel* laten wij tezamen Zijn Naam roemen.

5 Ik heb de HEERE gezocht en Hij heeft mij geantwoord, *daleth* en mij gered uit al wat ik vrees.

6 Zij zagen naar Hem uit, ja, stroomden op *Hem* aan; *he waw* en hun gezicht werd niet rood van schaamte.

7 Deze ellendige riep en de HEERE hoorde; *zain* Hij verloste hem uit al zijn benauwdheden.

8 De engel van de HEERE legert zich *cheth* rondom hen die Hem vrezen, en redt hen.

9 Proef en zie dat de HEERE goed is; *teth* welzalig de man *die* tot Hem de toevlucht neemt.

10 Vrees de HEERE, u, Zijn heiligen, *jod* want wie Hem vrezen, hebben geen gebrek.

11 Jonge leeuwen lijden armoede en honger, *kaph* maar wie de HEERE zoeken, hebben geen gebrek aan enig goed.

12 Kom, kinderen, luister naar mij, *lamed* ik zal jullie de vreze des HEEREN leren.

13 Wie is de man die vreugde vindt in het leven, *mem* die dagen liefheeft om het goede te zien?

14 Behoed je tong voor het kwaad *nun* en je lippen voor het spreken van bedrog.

15 Keer je af van het kwaad en doe het goede; *samech* zoek de vrede en jaag die na.

16 De ogen van de HEERE rusten op de rechtvaardigen, *ain* Zijn oren *zijn gericht* op hun hulpgeroep.

17 Het aangezicht van de HEERE is tegen hen die kwaad doen: *pe* Hij zal hun nagedachtenis van de aarde uitroeien.

18 Zij roepen en de HEERE hoort, *tsade* Hij redt hen uit al hun benauwdheden.

19 De HEERE is nabij de gebrokenen van hart, *koph* Hij verlost de verbrijzelden van geest.

20 De rechtvaardige heeft veel ellende, *resj* maar uit dat alles redt de HEERE hem.

21 Hij bewaart al zijn beenderen, *sjin* niet één daarvan wordt gebroken.

22 Het kwaad brengt de goddeloze de dood; *taw* wie de rechtvaardige haten, worden schuldig verklaard.

23 De HEERE verlost de ziel van Zijn dienaren; allen die tot Hem de toevlucht nemen, worden niet schuldig verklaard.

Dag 2 Genesis 28:10-22. God sprak tot Jakob m.b.t. het verbond en Jakob reageerde op God

10 Jakob verliet dus Berseba en ging op weg naar Charan. 11 Op zijn tocht kwam hij bij een plaats waar hij bleef overnachten omdat de zon al was ondergegaan. Hij pakte een van de stenen die daar lagen, legde die onder zijn hoofd en ging op die plaats liggen slapen. 12 Toen kreeg hij een droom. Hij zag een ladder die op de aarde stond en helemaal tot de hemel reikte, en daarlangs zag hij Gods engelen omhoog gaan en afdalen. 13 Ook zag hij de HEER bij zich staan, die zei: 'Ik ben de HEER, de God van je voorvader Abraham en de God van Isaak. Het land waarop je nu ligt te slapen zal ik aan jou en je nakomelingen geven. 14 Je zult zo veel nakomelingen krijgen als er stof op de aarde is;

10 Jakob nu vertrok uit Berseba en ging naar Haran. 11 Hij bereikte de plaats waar hij overnachtte, want de zon was ondergegaan. Hij nam een van de stenen van die plaats, maakte *daar zijn* hoofdkussens van, en legde zich op die plaats te slapen. 12 Toen droomde hij, en zie, op de aarde stond een ladder, waarvan de top de hemel raakte, en zie, de engelen van God klommen daarlangs omhoog en omlaag. 13 En zie, de HEERE stond boven aan die *ladder* en zei: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham en de God van Izak; dit land waarop u ligt te slapen, zal Ik u en uw nageslacht geven. 14 Uw nageslacht zal *talrijk* zijn als het stof van de aarde en u zult zich uitbreiden naar het westen,

je gebied zal zich uitbreiden naar het westen en het oosten, naar het noorden en het zuiden. Alle volken op aarde zullen wensen zo gezegend te worden als jij en je nakomelingen. **15** Ikzelf sta je terzijde, ik zal je overal beschermen, waar je ook heen gaat, en ik zal je naar dit land terugbrengen; ik zal je niet alleen laten tot ik gedaan heb wat ik je heb beloofd.'

16 Toen werd Jakob wakker. 'Dit is zeker,' zei hij, 'op deze plaats is de HEER aanwezig. Dat beseft ik niet.' **17** Eerbied vervulde hem. 'Wat een ontzagwekkende plaats is dit,' zei hij, 'dit is niets anders dan het huis van God, dit moet de poort van de hemel zijn!' **18** De volgende morgen vroeg zette Jakob de steen die hij als hoofdsteen had gebruikt rechtop, en wijdde hem door er olie over uit te gieten. **19** Hij gaf die plaats de naam Betel; vroeger heette het daar Luz. **20** Daarna legde hij een gelofte af: 'Als God mij terzijde staat en mij op deze reis beschermt, als hij mij brood te eten geeft en kleren aan mijn lichaam, **21** en als ik veilig terugkom bij mijn verwanten, dan zal de HEER mijn God zijn. **22** Deze steen die ik gewijd heb, zal dan een huis van God worden – en ik beloof dat ik u dan een tiende deel zal afstaan van alles wat u mij geeft.'

het oosten, het noorden en het zuiden. In u en uw nageslacht zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. **15** En zie, Ik ben met u, Ik zal u beschermen overal waar u heen zult gaan, en Ik zal u terugbrengen in dit land, want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik gedaan heb wat Ik tot u gesproken heb!

16 Toen Jakob uit zijn slaap ontwaakte, zei hij: De HEERE is werkelijk op deze plaats, en ik heb het niet geweten. **17** Daarom was hij bevreesd en zei hij: Hoe ontzagwekkend is deze plaats! Dit is niets anders dan het huis van God en de poort van de hemel. **18** Daarna stond Jakob 's morgens vroeg op. Hij nam de steen waar hij zijn hoofdkussen van gemaakt had, zette die overeind als een gedenkteken en goot er olie op. **19** Hij gaf die plaats de naam Bethel, hoewel de naam van de stad eerst Luz was. **20** Jakob legde een gelofte af en zei: Als God met mij zal zijn en mij zal beschermen op deze weg, waar ik op ga, en mij brood zal geven om te eten en kleren om aan te trekken, **21** en ik in vrede in het huis van mijn vader zal terugkeren, dan zal de HEERE mij tot een God zijn. **22** Deze steen, die ik als gedenkteken overeind gezet heb, zal een huis van God zijn. En van alles wat U mij geven zult, zal ik U zeker het tiende deel geven

Dag 3 Exodus 33:12-17. God sprak tot Mozes over leiding geven en Mozes reageerde op God

12 Mozes zei tegen de HEER: 'U draagt mij wel op het volk verder te laten trekken, maar u hebt mij niet laten weten wie u met mij mee zult sturen, terwijl u toch gezegd hebt: "Jou heb ik uitgekozen, jou ben ik goedgezind." **13** Als dat werkelijk zo is, laat mij dan weten wat uw plannen zijn. Dan leer ik u kennen en weet ik zeker dat u mij goedgezind bent. Vergeet toch niet dat deze mensen uw volk zijn.' **14** De HEER antwoordde: 'Moet ik dan zelf meegaan om je gerust te stellen?' **15** Mozes zei: 'Als u niet zelf meegaat, laat ons dan niet verder trekken. **16** Hoe zou moeten blijken dat u mij goedgezind bent, mij en ook uw volk, tenzij u met ons meegaat? Alleen dan nemen wij immers een bijzondere plaats in onder de volken die de aarde bewonen.' **17** De HEER zei tegen Mozes: 'Ik verzeker je dat ik zal doen wat je vraagt, want ik ben je goedgezind en ik heb je uitgekozen.'

12 Toen zei Mozes tegen de HEERE: Zie, U zegt tegen mij: Laat dit volk verdertrekken. U echter, U hebt mij niet laten weten wie U met mij meezendt, terwijl U Zelf gezegd hebt: Ik ken u bij uw naam, en ook: U hebt genade gevonden in Mijn ogen. **13** Nu dan, als ik dan genade heb gevonden in Uw ogen, maak mij toch Uw weg bekend. Dan zal ik U kennen, opdat ik genade zal vinden in Uw ogen. En zie aan dat deze natie Uw volk is. **14** En Hij zei: Moet Mijn aangezicht meegaan om u gerust te stellen? **15** Toen zei hij tegen Hem: Als Uw aangezicht niet meegaat, laat ons dan van hier niet verdertrekken. **16** Want hoe moet het anders bekend worden dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daardoor dat U met ons meegaat? Daardoor zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van alle volken die er op de aardbodem zijn. **17** Toen zei de HEERE tegen Mozes: Ook dit woord dat u spreekt, zal Ik doen, want u hebt genade gevonden in Mijn ogen en Ik ken u bij uw naam.

Dag 4 Psalm 40:2-4. David riep tot God m.b.t. verdrukkingen en God reageerde op hem

2 Vol verlangen heb ik op de HEER gewacht en hij boog zich naar mij toe, hij heeft mijn roep om hulp gehoord. **3** Hij trok mij uit de kuil van het graf, uit de modder, uit het slijk. Hij zette mij neer op een rots, een vaste grond voor mijn voeten. **4** Hij gaf mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God. Mogen velen het zien vol ontzag en vertrouwen op de HEER.

2 Lang heb ik de HEERE verwacht, en Hij boog Zich naar mij toe en hoorde mijn hulpgeroep. **3** Hij beurde mij op uit een kuil vol/kolkend water, uit modderig slijk; Hij zette mijn voeten op een rots en maakte mijn schreden vast. **4** Hij legde mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God. Velen zullen het zien en vrezen, en op de HEERE vertrouwen.

Dag 5 Jesaja 38:1-8. Hizkia sprak tot God m.b.t. zijn dodelijke ziekte en God reageerde op hem

1 Omstreeks dezelfde tijd werd Hizkia dodelijk ziek. De profeet Jesaja, de zoon van Amos, kwam naar hem toe en zei: 'Dit zegt de HEER: Maak je laatste wilsbeschikking op, want je sterft. Je zult niet meer beter worden.' **2** Hizkia draaide zijn gezicht naar de muur en bad tot de HEER: **3** 'HEER, ik smeed u, neem toch in aanmerking dat ik me altijd oprecht en met heel mijn hart naar uw wil heb gericht en steeds heb gedaan wat goed is in uw ogen.' Daarbij stortte hij bittere tranen. **4** Toen richtte de HEER zich opnieuw tot Jesaja: **5** 'Ga naar Hizkia toe en zeg tegen hem: "Dit zegt de HEER, de God van je voorvader David: Ik heb je gebed gehoord en je tranen gezien. Welnu, ik geef je nog vijftien jaar te leven, **6** en ik zal jou en deze stad redden uit de handen van de koning van Assyrië. Ik zal deze stad beschermen.'" **7** Jesaja zei: 'De HEER geeft u het volgende teken dat hij zijn belofte zal nakomen: **8** ik laat de schaduw op de zonnewijzer van Achaz tien graden achteruitgaan in plaats van vooruit.' En de schaduw ging tien graden achteruit.

1 In die dagen werd Hizkia ziek, tot stervens toe. Toen kwam de profeet Jesaja, de zoon van Amos, bij hem en zei tegen hem: Zo zegt de HEERE: Regel de zaken van uw huis, want u zult sterven en niet leven. **2** Daarop keerde Hizkia zijn gezicht om naar de muur en bad tot de HEERE **3** en zei: Och HEERE, bedenk toch dat ik in trouw en met een volkomen hart voor Uw aangezicht gewandeld heb en gedaan heb wat goed is in Uw ogen. En Hizkia huilde erg. **4** Toen kwam het woord van de HEERE tot Jesaja: **5** Ga tegen Hizkia zeggen: Zo zegt de HEERE, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien. Zie, Ik zal vijftien jaar aan uw levensdagen toevoegen, **6** en Ik zal u uit de hand van de koning van Assyrië redden, evenals deze stad; Ik zal deze stad beschermen. **7** En dit zal voor u het teken zijn van de HEERE, dat de HEERE dit woord dat Hij gesproken heeft, doen zal: **8** Zie, Ik laat op de schaalverdeling van Achaz' zonnewijzer de schaduw, die door de zon is gedaald, tien treden teruggaan. En de zonging de tien treden terug die ze op de schaalverdeling was gedaald.

Dag 6 Lucas 1:26-38. God sprak door zijn engel tot Maria m.b.t. Jezus en Maria reageerde op God

26 In de zesde maand zond God de engel Gabriël naar de stad Nazaret in Galilea, 27 naar een meisje dat was uitgehuwelijkt aan een man die Jozef heette, een afstammeling van David. Het meisje heette Maria.

28 Gabriël ging haar huis binnen en zei: 'Gegroet Maria, je bent begenadigd, de Heer is met je.' 29 Ze schrok hevig bij het horen van zijn woorden en vroeg zich af wat die begroeting te betekenen had.

30 Maar de engel zei tegen haar: 'Wees niet bang, Maria, God heeft je zijn gunst geschonken. 31 Luister, je zult zwanger worden en een zoon baren, en je moet hem Jezus noemen. 32 Hij zal een groot man worden en Zoon van de Allerhoogste worden genoemd, en God, de Heer, zal hem de troon van zijn vader David geven. 33 Tot in eeuwigheid zal hij koning zijn over het volk van Jakob, en aan zijn koningschap zal geen einde komen.'

34 Maria vroeg aan de engel: 'Hoe zal dat gebeuren? Ik heb immers nog nooit gemeenschap met een man gehad.' 35 De engel antwoordde: 'De heilige Geest zal over je komen en de kracht van de Allerhoogste zal je als een schaduw bedekken. Daarom zal het kind dat geboren wordt, heilig worden genoemd en Zoon van God. 36 Luister, ook je familielid Elisabet is zwanger van een zoon, ondanks haar hoge leeftijd. Ze is nu, ook al hield men haar voor onvruchtbaar, in de zesde maand van haar zwangerschap, 37 want voor God is niets onmogelijk.'

38 Maria zei: 'De Heer wil ik dienen: laat er met mij gebeuren wat u hebt gezegd.' Daarna liet de engel haar weer alleen.

26 In de zesde maand werd de engel Gabriël door God gezonden naar een stad in Galilea, waarvan de naam Nazareth was, 27 naar een maagd die ondertrouwd was met een man, van wie de naam Jozef was, uit het huis van David; en de naam van de maagd was Maria. 28 En toen de engel bij haar binnengekomen was, zei hij: Wees gegroet, begenadigde. De Heere is met u. U bent gezegend onder de vrouwen. 29 Toen zij hem zag, raakte zij in verwarring door zijn woorden, en zij vroeg zich af wat de betekenis van deze groet kon zijn. 30 En de engel zei tegen haar: Wees niet bevreesd, Maria, want u hebt genade gevonden bij God.

31 En zie, u zult zwanger worden en een Zoon baren en u zult Hem de naam Jezus geven. 32 Hij zal groot zijn en de Zoon van de Allerhoogste genoemd worden, en God, de Heere, zal Hem de troon van Zijn vader David geven, 33 en Hij zal over het huis van Jakob Koning zijn tot in eeuwigheid en aan Zijn Koninkrijk zal geen einde komen.

34 Maria zei tegen de engel: Hoe zal dat mogelijk zijn, aangezien ik geen gemeenschap heb met een man? 35 En de engel antwoordde en zei tegen haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom ook zal het Heilige Dat uit u geboren zal worden, Gods Zoon genoemd worden. 36 En zie, uw nicht Elisabet is eveneens zwanger van een zoon, in haar ouderdom. Dit is de zesde maand voor haar, die onvruchtbaar genoemd werd. 37 Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. 38 Maria zei: Zie, de dienares van de Heere, laat met mij geschieden overeenkomstig uw woord. En de engel ging van haar weg.

Dag 7 Johannes 12:23-33. Jezus sprak tot God de Vader m.b.t. zijn dood en God de Vader reageerde op hem

23 Jezus zei: 'De tijd is gekomen dat de Mensenzoon tot majesteit wordt verheven. 24 Waarachtig, ik verzeker u: als een graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht. 25 Wie zijn leven liefheeft verliest het, maar wie in deze wereld zijn leven haat, behoudt het voor het eeuwige leven.

26 Wie mij dient moet mij volgen: waar ik ben zal ook mijn dienaar zijn, en wie mij dient zal door de Vader geëerd worden.

27 Nu ben ik doodsbang. Wat moet ik zeggen? Vader, laat dit ogenblik aan mij voorbijgaan? Maar hiervoor ben ik juist gekomen. 28 Laat nu zien hoe groot uw naam is, Vader.' Toen klonk er een stem uit de hemel: 'Ik heb mijn grootheid getoond en ik zal mijn grootheid weer tonen.'

29 De mensen die daar stonden en dit hoorden, zeiden: 'Een donderslag!' Maar er waren er ook die zeiden dat het een engel was die tegen hem gesproken had. 30 Jezus zei: 'Die stem heeft niet voor mij gesproken, maar voor u. 31 Nu wordt het oordeel over deze wereld geveld, nu zal de heerser van deze wereld uitgebannen worden. 32 Wanneer ik van de aarde omhooggeheven word, zal ik iedereen naar mij toe halen.'

33 Daarmee bedoelde hij de wijze waarop hij zou sterven.

23 Maar Jezus antwoordde hun: Het uur is gekomen dat de Zoon des mensen verheerlijkt zal worden. 24 Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht. 25 Wie zijn leven liefheeft, zal het verliezen, en wie zijn leven haat in deze wereld, zal het behouden tot het eeuwige leven. 26 Als iemand Mij dient, laat hij Mij volgen, en waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn. En als iemand Mij dient, zal de Vader hem eren. 27 Nu is Mijn ziel in beroering en wat zal Ik zeggen? Vader, verlos Mij uit dit uur! Maar hierom ben Ik in dit uur gekomen. 28 Vader, verheerlijk Uw Naam! Er kwam dan een stem uit de hemel: En Ik heb Hem verheerlijkt en Ik zal Hem opnieuw verheerlijken.

29 De menigte dan die daar stond en dit hoorde, zei dat er een donderslag geweest was. Anderen zeiden: Een engel heeft tot Hem gesproken.

30 Jezus antwoordde en zei: Niet voor Mij is deze stem er geweest, maar voor u. 31 Nu wordt het oordeel over deze wereld voltrokken, nu zal de vorst van deze wereld buitengeworpen worden. 32 En Ik, als Ik van de aarde verhoogd ben, zal allen naar Mij toe trekken. 33 (En dit zei Hij om aan te duiden welke dood Hij zou sterven.)

Dag 8 Handelingen 12:1-19. De gemeente sprak tot God m.b.t. hun gevangen leider en God trad onmiddellijk op

1 Omstreeks die tijd nam koning Herodes enkele leden van de gemeente gevangen en mishandelde hen. 2 Jakobus, de broer van Johannes, liet hij met het zwaard ter dood brengen. 3 Toen hij zag dat de Joden hier gunstig op reageerden, liet hij ook Petrus aanhouden – dat was tijdens het feest van het Ongedesemde brood. 4 Na de arrestatie sloot hij hem op in de gevangenis, waar hij hem door vier groepen soldaten van steeds vier man liet bewaken, met de bedoeling hem na het pesachfeest ten overstaan van het volk te berechten. 5 Terwijl Petrus onder zware bewaking zat opgesloten, bleef de gemeente vol vuur voor hem bidden tot God.

6 In de nacht voordat hij voorgeleid zou worden, lag Petrus te slapen tussen twee soldaten, aan wie hij met twee kettingen was vastgeketend. Ook voor de deur van de kerker stonden bewakers. 7 Toen verscheen er plotseling een engel van de Heer en een stralend licht vulde de hele ruimte. De engel stootte Petrus aan om hem wakker te maken en zei: 'Vlug, sta op.' Meteen vielen de ketens van zijn handen.

1 Omstreeks die tijd sloeg koning Herodes de hand aan sommigen van de gemeente om hen kwaad te doen. 2 En hij doodde Jakobus, de broer van Johannes, met het zwaard.

3 En toen hij zag dat het de Joden welgevallig was, ging hij verder door ook Petrus te grijpen (het waren de dagen van de ongezuurde broden); 4 en toen hij ook die gegrepen had, zette hij hem in de gevangenis en gaf hem over aan vier wachten, elk bestaande uit vier soldaten, om hem te bewaken, omdat hij hem na het Pascha wilde voorleiden aan het volk. 5 Petrus werd dus in de gevangenis bewaakt; maar door de gemeente werd voortdurend voor hem tot God gebeden.

6 Toen Herodes hem zou voorleiden, sliep Petrus die nacht tussen twee soldaten, geboeid met twee ketenen; en de bewakers voor de deur bewaakten de gevangenis. 7 En zie, er stond een engel van de Heere en er scheen een licht in het vertrek, en door Petrus in de zij te porren, wakte hij hem en zei: Sta snel op. En zijn ketenen vielen van zijn handen af.

8 De engel zei tegen hem: 'Doe je gordel om en trek je sandalen aan.' Dat deed hij. Daarop zei de engel: 'Sla je mantel om en volg mij.'

9 Petrus volgde de engel naar buiten, maar zonder te beseffen dat de dingen die de engel liet gebeuren werkelijk plaatsvonden; hij meende een visioen te zien. 10 Toen ze de eerste en tweede wachtpost voorbij waren, kwamen ze bij de ijzeren poort die toegang gaf tot de stad. De poort ging vanzelf voor hen open, en toen ze buiten waren gekomen liepen ze nog één straat verder, waarna de engel Petrus opeens alleen achterliet. 11 Nadat Petrus weer tot zichzelf gekomen was, zei hij: 'Nu weet ik zeker dat de Heer zijn engel heeft gezonden om me uit de handen van Herodes te bevrijden en me te behoeden voor wat het Joodse volk hoopte dat gebeuren zou.' 12 Toen dit tot hem was doorgedrongen, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes Marcus, waar een groot gezelschap bijeen was gekomen om te bidden. 13 Nadat hij op de deur van het voorportaal had geklopt, kwam er een dienstmeisje, dat Rhode heette, om open te doen, 14 maar toen ze de stem van Petrus herkende, was ze zo blij dat ze vergat de deur te openen en naar binnen rende om te zeggen dat Petrus voor de poort stond. 15 'Je bent niet goed wijs,' zeiden ze tegen haar, maar ze bleef volhouden dat het echt zo was. 'Dan is het zijn beschermengel,' zeiden ze ten slotte. 16 Intussen stond Petrus nog steeds aan de poort te kloppen. Toen ze dan toch opendeden, zagen ze tot hun grote verbazing dat hij het was. 17 Hij gebaarde dat ze moesten zwijgen en legde uit hoe de Heer hem uit de gevangenis had bevrijd. Daarna zei hij: 'Stel Jakobus en de anderen hiervan op de hoogte.' Toen vertrok hij naar elders. 18 Bij het aanbreken van de dag ontstond er enorme opschudding onder de soldaten, die zich afvroegen wat er met Petrus gebeurd kon zijn. 19 Herodes liet tevergeefs naar hem zoeken. Na de bewakers verhoord te hebben, gaf hij bevel hen terecht te stellen. Vervolgens reisde hij van Judea naar Caesarea, waar hij enige tijd bleef.

8 En de engel zei tegen hem: Doe uw gordel om en bind uw sandalen aan. En hij deed dat. En hij zei tegen hem: Sla uw bovenkleed om en volg mij. 9 En hij ging naar buiten en volgde hem, en hij wist niet dat het werkelijkheid was wat er door de engel plaatsvond, maar hij dacht dat hij een visioen zag. 10 En toen zij langs de eerste en tweede wacht gegaan waren, kwamen zij bij de ijzeren poort die naar de stad leidt; die ging vanzelf voor hen open. En toen zij naar buiten gegaan waren, liepen zij één straat verder, en meteen ging de engel van hem weg. 11 En toen Petrus tot zichzelf gekomen was, zei hij: Nu weet ik werkelijk dat de Heere Zijn engel uitgezonden heeft en mij verlost heeft uit de hand van Herodes en uit alles wat het Joodse volk verwachtte. 12 En toen dit tot hem doorgedrongen was, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, die ook Markus genoemd werd, waar velen bijeenwaren en baden. 13 Toen Petrus aan de deur van de poort klopte, ging er een dienstmeisje naar toe om te luisteren, van wie de naam Rhode was. 14 En toen zij de stem van Petrus herkende, deed zij van blijdschap de poort niet open, maar rende naar binnen en berichtte dat Petrus voor de poort stond. 15 En zij zeiden tegen haar: U bent buiten zinnen! Maar zij hield vol dat het zo was. En zij zeiden: Het is zijn engel. 16 Maar Petrus bleef kloppen; en toen zij opengedaan hadden, zagen zij hem en waren buiten zichzelf. 17 En hij gebaarde hun met de hand dat zij zwijgen moesten, en hij vertelde hun hoe de Heere hem uit de gevangenis geleid had en zei: Vertel dit aan Jakobus en de broeders. En hij ging naar buiten en reisde naar een andere plaats. 18 Toen het dag was geworden, was er geen geringe opschudding onder de soldaten over wat er met Petrus gebeurd kon zijn. 19 En nadat Herodes hem gezocht maar niet gevonden had, ondervroeg hij de bewakers en gaf bevel hen weg te leiden. En hij vertrok van Judea naar Caesarea en bleef daar.

Dag 9 2 Korintiërs 12:7-10. Paulus bad tot God m.b.t. een doorn in zijn vlees en God reageerde op hem

7 niet op grond van de uitzonderlijke openbaringen die ik heb gekregen. Om te verhinderen dat ik mezelf zou verheffen, werd mij een doorn in het vlees gestoken: ik word gekweld door een engel van Satan. 8 Ik heb de Heer driemaal gesmeekt mij van hem te bevrijden, 9 maar hij zei: 'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid.' Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt. 10 Omdat Christus mij kracht schenkt, schep ik vreugde in mijn zwakheid: in beledigingen, nood, vervolging en ellende. In mijn zwakheid ben ik sterk

7 En opdat ik mij door het allesovertreffende karakter van de openbaringen niet zou verheffen, is mij een doorn in het vlees gegeven, een engel van de satan, om mij met vuisten te slaan, opdat ik mij niet zou verheffen. 8 Hierover heb ik de Heere driemaal gesmeekt dat hij van mij weg zou gaan. 9 Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. 10 Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig.

Dag 10 Matteüs 21:28-32. De vader in deze gelijkenis sprak tot zijn zoons m.b.t. werk, maar slechts één reageerde op hem

28 Wat denkt u van het volgende? Iemand had twee zonen. Hij zei tegen de een: 'Jongen, ga vandaag in de wijngaard aan het werk.' 29 De zoon antwoordde: 'Ik wil niet,' maar later bedacht hij zich en ging alsnog. 30 Tegen de ander zei de man precies hetzelfde. Die antwoordde: 'Ja, vader,' maar ging niet. 31 Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?' Ze zeiden: 'De eerste.' Daarop zei Jezus: 'Ik verzeker u: de tollenaars en de hoeren zijn u voor bij het binnengaan van het koninkrijk van God. 32 Want Johannes koos de weg van de gerechtigheid toen hij naar u toe kwam. U geloofde hem niet, de tollenaars en de hoeren wel. En ook al zag u dat, u hebt u niet willen bedenken en hem alsnog willen geloven.'

28 Maar wat denkt u? Iemand had twee zonen, en hij ging naar de eerste en zei: Zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken. 29 Maar hij antwoordde en zei: Ik wil niet. Later kreeg hij berouw en ging erheen. 30 En hij ging naar de tweede en zei hetzelfde, en deze antwoordde en zei: Ik ga, heer! Maar hij ging niet. 31 Wie van deze twee heeft de wil van de vader gedaan? Zij zeiden tegen Hem: De eerste. Jezus zei tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat de tollenaars en de hoeren u voorgaan in het Koninkrijk van God. 32 Want Johannes is bij u gekomen in de weg van de gerechtigheid, en u hebt hem niet geloofd; maar de tollenaars en de hoeren hebben hem geloofd; en hoewel u dat zag, hebt u later geen berouw gehad zodat ook u hem geloofde.